

[Christmas Møller.]

Til den højtærede Socialminister og til hans Understatssekretær, som svarede før ham, vil jeg gerne sige, at naturligvis har vi kendt den Lovgivning, der har været paa dette Omraade, og de Vilkaar, hvorunder der er blevet lovgivet.

Det er lige til, at vi for vort Vedkommende meget vel har vidst, hvorledes Stillingen var. Vi har heller aldrig troet, at Socialreformen kunde holde. Det, vi har sagt, er, at man har givet en Forestilling om, at noget saadant vilde ske, og derom har jeg citeret en Udtalelse fra et Lovforslags Bemærkninger, som henviser ikke blot til Arbejdsløshedsloven, men ogsaa til selve Socialreformen. Og Beviset for, at hele denne Argumentation har været rigtig, er jo ogsaa, at Socialministeren blev saa forfærdelig vred. Naar han blev det, er det, fordi han var ganske klar over, at han havde Uret. Han staar nu ved Tærskelen til Socialreformens Ikrafttræden og ser da, at han maa indlede med et Krav paa en Snes Millioner Kroner.

Saa siger den højtærede Socialminister — og Understatssekretæren før ham —: Ja, men har man da ikke vidst, hvorledes Stillingen var, hvorledes Arbejdsløshedstallene var? Jo, naturligvis. Men hvis den højtærede Socialminister vil se f. Eks. paa Gennemsnittene af Arbejdsløshedstallene, som han har dem i Bemærkningerne til sit Lovforslag, og vil tage Gennemsnittet af Arbejdsløshedstal-Procenterne fra 1921—32 — nu tager jeg ikke 1932 med, fordi det dér er eksorbitant højt, idet det for dette Aar er 31,7, men kun de 11 Aar fra 1921, hvor det er 19,7, og til 1931, hvor det er 17,9 —, hvis Socialministeren vil se paa disse Tal, kommer han til et Gennemsnitstal af 16,7, medens vi i Aar, i August 1933, har et Arbejdsløshedstal paa 21,9. Hvis Beregningerne i Socialreformen i Arbejdsløshedsloven skulde kunne holde, maatte det vel være paa Grundlag af en 10—11 Aars Udvikling, hvor der ikke er større Forskel paa Gennemsnitstallene — jeg tager, som sagt, oven i Købet ikke det sidste Aar, 1932, med — end mellem 16,7 og 21,9, altsaa kun 5.

Derfor tror jeg, at Socialministeren virkelig maa indrømme, at man ikke blot har givet en saadan Forestilling, men at vi ogsaa har Ret til at sige, at det viser sig, at Loven straks, naar der skal arbejdes med den, i Virkeligheden ikke kan holde. Men, siger den højtærede Socialminister: holde kan den i og for sig nok, for vi har jo — og deri giver den højtærede Minister mig

Ret — Socialreformen, og det er for saa vidt kun et teknisk Spørgsmaal, om man vil gaa den ene eller den anden Vej. Men, siger Socialministeren: vil man da ikke bevare Forsikringssystemet? Jo, det vil vi gerne bevare længst muligt, men bevarer man Forsikringssystemet ved nu straks pr. 1. Oktober, eller hvad Dato det skal være, at lægge 100 pCt. paa Dageantallet? Jeg har ikke talt om Understøttelsens Størrelse, jeg har tidligere været med til i Arbejdsløshedsloven at drage Omsorg for, at Krisekasseunderstøttelsen blev af samme Størrelse som den normale, og har intet at indvende herimod; men 100 pCt. lægger man her paa i Dagetal for Krisekasserne. Jeg tror, den højtærede Socialminister virkelig maa indrømme os, at det har ikke været Meningen — og det har han heller ikke forudset.

Jeg har intet at tilføje til mine Bemærkninger om det Grundlag for Forhandling, paa hvilket vi kan gaa ind i Udvalget, og jeg har i øvrigt kun nogle enkelte Bemærkninger til de ærede Ordførere. Til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at jeg aldeles ikke har sagt, at Arbejdere, der var arbejdsløse, ikke vilde søge Arbejde. Jeg har sagt — og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen kender mine Anskuelser godt nok paa dette Omraade —, at denne Klage lød mange Steder. Lad os derfor faa den undersøgt, og det har jeg ogsaa sagt tidligere i Udvalg, hvor den samme Klage har været fremme. Lad os faa den undersøgt og een Gang for alle faa dette Spørgsmaal gjort op. Men jeg har aldeles ikke sagt, at det forholdt sig saaledes, eller rettet nogen Beskyldning mod nogen.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at naar han nu retter en indtrængende Henvendelse til Indenrigsministeren om at fortsætte en Lovgivning med meget stærke økonomiske Indgreb, saa taler dette maaske til Fordel for det ærede Medlems Hjerte — det taler ikke til Fordel for det ærede Medlems Forstand.

Rager: Jeg har kun nogle ganske enkelte Bemærkninger til de to Ordførere det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det forekommer mig, at de to ærede Medlemmers Naivitet er enorm i dette Tilfælde. Det er jo i Virkeligheden saaledes, at de to ærede Medlemmer stadig fremstiller sig selv, som om de ikke har kunnet læse og ikke har kunnet forstaa, hvad de var gaaet med til, da de gik ind paa at gennem-